

V /. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.
R /. Senyor, veniu a ajudar-nos.
Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.
Al·leluia

Himne

**Déu sigui amb vós, Maria,
Déu sigui amb vós. (2)**

1. Sou espill de fortalesa,
casta Filla de Sió,
branca humil on s'ajocaren
els somriures del Senyor. (2)

2. Sou el nord dels qui caminen
de la fe dins la foscor.
Sou els llavis on rebérem
la besada del Senyor. (2)

3. Sou la Mare de l'Església.
Sou la Mestra de l'Amor.
Tots honrem la reialesa
de l'esclava del Senyor. (2)

4. Vós trobareu l'alegria
dins el calze del dolor
i tastareu la pobresa
al costat del Redemptor. (2)

5. Temple august de Déu fet home,
vi del cel premsat al món,
sou honor del nostre poble
i obra mestra del Senyor. (2)

6. La corona de la glòria
brilla ja en el vostre front,
i espereu els qui us estimen
a la dreta del Senyor. (2)

Salmòdia

Antífona 1 T'he fet llum de tots els pobles, perquè la meva salvació arribi d'un cap a
l'altre de la terra.

Salm 71

I

Déu meu, doneu al rei el vostre dret,
doneu al príncep la vostra rectitud.
Que governi amb justícia el vostre poble,
que sigui recte amb els humils.

Que les muntanyes duguin pau al poble,
que duguin benestar els turons.
Que els humils es vegin emparats,
i salvats els fills dels pobres;
que desfaci els opressors.

Que duri com el sol i com la lluna,
segles i més segles.
Que faci el bé com la pluja a l'herbei,
com els ruixats assaonen la terra.

Que el benestar floreixi als seus dies,
i mesos i anys i abundi la pau.
Que domini des d'un mar a l'altre,
des del Gran Riu fins a l'extrem del país.

Els adversaris li faran homenatge,
els enemics s'abaixaran fins a la pols.
Li portaran obsequis les illes
i els reis de Tarsís;
els reis d'Aràbia i de Sabà
li oferiran presents.

Li faran homenatge tots els reis
se li sotmetran tots els pobles.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi,
ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 1 T'he fet llum de tots els pobles, perquè la meva salvació arribi d'un cap a
l'altre de la terra.

Antífona 2 El Senyor salvarà de la mort els pobres, els rescatarà del poder dels
violents.

II

Salvarà els pobres que reclamen,
els desvalguts que no tenen defensor.

S'apiadarà dels pobres i dels febles,
els salvarà de la mort;
els rescatarà del poder dels violents,
estimant com un tresor la seva vida.

Que visqui i li donin l'or d'Aràbia,
que preguin per ell tots els dies
i no parin mai de beneir-lo.

Que els blats abundin al seu país,
i onegin per les muntanyes;
que floreixin i granin com al Líban,
i en cullin com l'herba del camp.

Que es perpetui el seu nom
i duri com el sol.
Que les famílies del país, per beneir-se,
es valguin del seu nom;
que se'n valguin tots els pobles de la terra
per augurar-se la felicitat.

Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel,
l'únic que fa meravelles;
sigui sempre beneït el seu nom gloriós;
que la seva glòria ompli la terra.
Amén, amén.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi,
ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 2 El Senyor salvarà de la mort els pobres, els rescatarà del poder dels
violents.

Antífona 3 Ara és l'hora de la victòria del nostre Déu, és l'hora del seu Regne.

Càntic Ap 11, 17-18; 12, 10b-12a

Gràcies, Senyor, Déu de l'univers,
que sou i éreu,
perquè ja heu pres el vostre gran poder
i heu instaurat el vostre regne.

Les nacions estaven furioses,
però ara ha arribat el vostre dia,
l'hora de judicar els morts:
l'hora de recompensar els vostres servents
els profetes
el poble sant
i tots els qui han reverenciat el vostre nom, grans o petits,
l'hora de destruir els destructors de la terra.

Ara és l'hora de la victòria del nostre Déu,
l'hora del seu poder i del seu regne,
i el seu Messies ja governa,
perquè l'acusador dels nostres germans,
que els acusava nit i dia davant el nostre Déu,
ha estat expulsat.

Ells l'han vençut per la sang de l'Anyell
i pel testimoniatge del seu martiri,
ja que no van estimar tant la vida
que els fes por la mort.
Alegreu-vos-en, cel i tots els qui hi habiteu.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi,
ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 3 Ara és l'hora de la victòria del nostre Déu, és l'hora del seu Regne.

Lectura bíblica

Lc 2, 22-40

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer, sigui consagrat al Senyor. També havien d'oferir en sacrifici "un parell de tórtres o dos colomins", com diu la Llei del Senyor.

Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós que esperava l'hora en què Israel seria consolat, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guiat per l'Esperit, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir amb ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: «Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble.» El seu pare i la seva mare estaven meravellats d'això que es deia d'ell.

Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: «Aquest noi serà motiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima; així es revelaran els sentiments amagats als cors de molts».

Hi havia també una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada: havia viscut set anys amb el seu marit, però havia quedat viuda fins

aleshores, als vuitanta-quatre anys. Mai no es movia del temple, dedicada nit i dia al culte de Déu amb dejunis i oracions. Ella, doncs, que es trobava allà a la mateixa hora, donava gràcies a Déu i parlava del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria redimida.

Quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret.

El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

Lectura espiritual

Dels sermons de sant Bernat, abat

(Sermo in dominica infra octavam Assumptionis, 14-15)

La seva Mare estava al peu de la creu

El martiri de la Verge és ponderat tant en la profecia de Simeó com en la mateixa història de la passió de Jesús. Aquell vell, que era un sant, va dir de l'infant Jesús: *Aquest serà una senyera combatuda, i a tu mateixa* –ho deia tot referint-se a Maria– *una espasa et traspasarà l'ànima*.

Sí, oh Mare benaurada, una espasa traspasarà la vostra ànima. Només fou traspasant la vostra ànima que penetrà en la carn del vostre Fill. I, certament, després que el vostre Fill Jesús, que pertany a tots els homes i especialment a vós, lliurà el seu esperit, aquella llança cruel no li tocà pas l'ànima, però li esqueixà el costat sense plànyer un cadàver ja incapaç de patir. Aquella espasa, encara, traspassà la vostra ànima. Perquè l'ànima de Crist ja no era allí, però la vostra no podia arrencar-se'n. La força del dolor traspassà la vostra ànima perquè nosaltres poguéssim dir amb raó que vós sou més que màrtir. Sí, l'efecte de la compassió fou més agut que el sofriment corporal.

¿O és que per a vós no ha estat quelcom més que una espasa aquella paraula que traspassa de debò la vostra ànima i que arriba fins a la divisió d'ànima i d'esperit: *Mare, aquí tens el teu fill?* Oh, quin bescanvi! En comptes de Jesús us és donat Joan, en comptes del Senyor el servidor, en comptes del Mestre el deixeble, en comptes del Fill de Déu, el fill del Zebedeu, en comptes del Déu veritable el fill d'un home. ¿Com no traspassaria la vostra amorosíssima ànima escoltar això, si només en recordar-ho s'esberlen els nostres cors, per més que siguin de pedra o de ferro?

No us admireu, germans, que de Maria es digui que fou màrtir en la seva ànima. Que se n'admiri aquell que no recordi que l'apòstol Pau afirma que entre els pecats més grans dels gentils hi ha el de no estimar. Aquest pecat fou el que més lluny estigué de les entranyes de Maria; cal també que sigui el més allunyat de les dels seus servidors.

Potser algú m'objectarà: «¿És que Maria no sabia ja d'avançada que Crist havia de morir?» No es pot dubtar: ho sabia. «¿O és que ignorava que immediatament després ressuscitaria?» Sí, ho sabia molt bé. «Aleshores, va sofrir quan el crucificaren? Sí, va sofrir, i amb un dolor vehementíssim. Altrament, oh germà, ¿d'on et vindria aquest coneixement pel qual t'admiressis menys del sofriment del Fill que de la compassió de la Mare? ¿És que Crist pogué morir corporalment i Maria no va poder morir amb ell dintre del seu cor de mare? Això ho va fer aquella caritat que ja no pot ser superada, aquella caritat com la qual no n'hi ha hagut cap més.

Responsori breu

V. El Senyor és el meu pastor. No em manca res.

R. El Senyor és el meu pastor. No em manca res.

V. Em fa descansar en prats deliciosos.

R. No em manca res.

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. El Senyor és el meu pastor. No em manca res.

Càntic de Maria

Antífona El Senyor sacia i omple de béns els qui tenen fam i set de ser justos.

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalta els humils.

Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

Antífona El Senyor sacia i omple de béns els qui tenen fam i set de ser justos.

Pregàries

*Aixequem agraïts el nostre cor al Senyor i Salvador nostre, que beneeix el seu poble amb
tota mena de gràcies espirituals, i preguem-lo dient amb confiança:*

Senyor, beneïu el vostre poble.

Déu misericordiós, conserveu per al bé de l'Església el nostre papa Francesc i el nostre
bisbe Romà.

Per la vostra bondat, defenseu els nostres països, deslliureu-los, Senyor de qualsevol mal.

Crideu molts fills vostres a viure els consells evangèlics, perquè us segueixin més de prop
a vós, pobre, cast i obedient.

Guardeu, Senyor, les vostres serventes que us han promès virginitat, perquè us
acompanyin a vós, l'Anyell diví, arreu on aneu.

Que els difunts reposin en la vostra pau eterna, i que s'estrenyin els nostres llaços amb
ells per la comunió dels sants.

Units com a germans d'una sola família, invoquem el qui és Pare de tots:

Pare nostre.

Oració

Us cantem, Senyor, la lloança d'aquest vespre; no permeteu que el nostre cor deixi mai
de contemplar la vostra Llei i doneu-nos la llum i el premi de la vida eterna. Per
nostre Senyor Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.
R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els
vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor
Jesucrist.

R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.

R /. Amén.

Beneïm el Senyor.

R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

De la glòria baixa la Mare de Déu:

Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu,

que t'ha fet formosa la Mare de Déu!

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Ací Bernadeta la Verge veié

a dins de la Gruta damunt d'un roser.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo

Sóc la Immaculada Pura Concepció.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).